

[Justitsministeren]

ret udsendt. Jeg erkender, at det kunne den have været. Arbejdsmæssigt skulle der selvfølgelig ikke været noget til hinder for det. Men meddelelsen om det blev givet på et tidspunkt, hvor der endnu ikke var taget stilling til dette forberedende arbejde med hensyn til at iværksætte en ny lovgivning eller forberede en ny lovgivning. Det må selvfølgelig gå ind i overvejelserne: skal man informere på et tidspunkt, hvor vi måske ret hurtigt står med nogle administrative ændringer og forhåbentlig inden alt for længe med en ny lovgivning? Men i anledning af de bemærkninger, hr. Jimmy Stahr er kommet med på dette område, skal jeg nok tage det hurtigt op.

Den tillid til udvalget, der blev udtrykt fra hr. Jimmy Stahrs og fra en række af de øvrige ordføreres side, takker jeg for. Da dette udvalg nu hurtigt går i gang, synes jeg ikke, det vil være rigtigt af mig at gå i enkeltheder med hele det område, vi her drøfter. Jeg har megen tillid til de personer, jeg regner med går ind i dette arbejde. Først og fremmest har jeg megen tillid til, at formanden for udvalget, landsdommer Kallehauge, behandler spørgsmålene både særdeles seriøst og hurtigt. Da udvalget nu skal i gang med sit arbejde, synes jeg ikke, jeg i forvejen vil tilkendegive min opfattelse vedrørende den række af punkter, som man kan komme til at drøfte i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Hr. Wilhjelm var inde på, hvorvidt man fortsat skal have en lovgivning eller man kan undvære en lovgivning og på anden måde fastlægge de sindslidendes forhold. Jeg mener, at den formulering, jeg har givet i kommissoriet, er korrekt og rigtig. Men nu er det jo tilkendegivet så stærkt her fra hr. Wilhjelm's side, hvad meningen er – jeg henviser i øvrigt til det, der blev sagt under den sidste debat – at udvalget bliver ganske klar over, hvad opfattelsen er hos dem, der har givet udtryk for, at man skal have undersøgt spørgsmålet om, hvorvidt man skal opretholde en sådan lovgivning eller ej. Med mit kendskab til landsdommer Kallehauge er jeg ikke i tvivl om, at også det spørgsmål vil han optage seriøst.

Jeg skal blot her til sidst oplyse, hvem der er anmodet om at indsætte repræsentanter i udvalget. Jeg kan desværre ikke oplyse endnu, hvem udvalget består af, da den skrivelse, jeg sendte den 22. februar, endnu ikke er

besvaret af alle. Det er forståeligt, fordi der, som hr. Wilhjelm var inde på, er nogle organisationer, der skal udpege medlemmer i fællesskab. Det kan selvfølgelig tage lidt mere tid for dem. De, der skal gøre det, er Den almindelige danske Lægeforening og Dansk psykiatrisk Selskab, der i fællesskab skal udpege et medlem. Amtsrådsforeningen, Københavns kommune og Frederiksberg kommune skal også udpege et medlem i fællesskab, og det samme gælder De Samvirkende Invalideorganisationer og Landsforeningen Sindslidendes Vel.

I udvalget skal i øvrigt sidde repræsentanter for følgende: Den Danske Dommerforening, Foreningen af Politimestre i Danmark, Advokatrådet, retslægerrådet, Det Centrale Handicapråd, sundhedsstyrelsen og de to ministerier, der er repræsenteret her, nemlig indenrigsministeriet og justitsministeriet, samt Dansk Kommunal Arbejderforbund og Dansk Sygeplejeråd.

Fru Alice Faber spurgte direkte, om plejerne blev repræsenteret. Det er derfor, der er rettet henvendelse til Dansk Kommunal Arbejderforbund, der er deres organisation. Jeg regner med, at de udpeger en plejerrepræsentant.

I anledning af de bemærkninger, hr. Wilhjelm gjorde vedrørende en særlig bevægelse, skal jeg blot sige, at man ikke har kritiseret nogen bevægelse eller organisation, fordi de ikke bliver medlemmer af et udvalg, og der er jo adgang til at høre andre end de organisationer, der får repræsentanter. Det sagde hr. Wilhjelm for så vidt selv, da han i forbindelse med ændringer, som man kunne tænke sig med hensyn til registrene, påpegede, at jeg havde skrevet, at man forudsatte en drøftelse med politiets personaleorganisationer. Jeg synes, det er ganske naturligt, at man gør det, for det er jo dem, der skal ud i arbejdet i forbindelse med en tvangsindlæggelse. Men på samme måde har udvalget selvfølgelig mulighed for at rette henvendelse til andre organisationer, hvis man ønsker at høre deres mening. Jeg har bare bestræbt mig for ikke at gøre udvalget så stort, at man kunne frygte, det ville vare længe, inden vi fik en indstilling, for det synes jeg vi har behov for at få så hurtigt, som det kan lade sig gøre.

Jimmy Stahr (S):